

Louys Frarynlaan 75. Links van de gang typt ondergetekende naarstig deze *Klapstoel* uit, terwijl rechts de hoofdredacteur van *Tertio* zich het hoofd breekt over zijn commentaar van deze week. Twee totaal verschillende bladen en toch met hetzelfde vertrekpunt. Peter Vande Vyvere werkte op de redactie van beide. Na acht jaar *Tertio* bezorgde hij het blad een facelift, net als de bijbehorende website.

Lieve Wouters

‘Dagjesjournalistiek vergt ascese van mij’

STIPT op tijd, feliciteert Peter Vande Vyvere, wanneer ik aanklop op de deur van zijn kamer. Files kwam ik op de gang dan ook niet tegen, lach ik. Gek eigenlijk, daarnet zaten we in de eetzaal nog te keuvelen over koetjes en kalpjes, het broodbeleg van deze of gene. Nu zit ik pen in de aanslag, de ander geconcentreerd zijn gedachten ordenend. De hoofdredacteur geeft een vermoeide indruk. Zijn werk combineren met de zorg voor vier kinderen blijkt niet altijd vanzelfsprekend. Bovendien wisten de media hem sinds de restyling van *Tertio* vaak te vinden. Het blad deed onder meer stof opwaaien met een kritisch dossier over de toekomst van de parochie, het gebrek aan priesters en aan een overkoepelend kerkbeleid. Met een micro onder de neus en een camera ervoor mocht Vande Vyvere het in onze gezamenlijke gang aan de nationale media uitleggen.

© Wim Hendrix

- *Wat gaat vooraf aan uw studie-keuze Germaanse taal- en letterkunde en theologie?*

Er loopt een dubbele rode draad door mijn leven. Ik was van kleins af geboeid door het grote, zowel met kleine als met grote letter. Op onze parochie in Tielt hadden we hele goeie predikanten. Ik kan me nog goed herinneren hoe graag ik naar hun preken luisterde. Ik was ook lid van een jongerenkerk, een groep jongens en meisjes van verschillende parochies die samenkwamen om na te denken over het geloof. Later volgde ik een lessenreeks van Jozef De Kessel, nu hulpbisschop van Mechelen-Brussel. Zijn analyse was dat je ook in een gesecculariseerde samenleving christen kunt zijn. Zelfs een kleine groep christenen kan leefbaar zijn, klonk het, als die maar authentiek is en betrokken op de samenleving. Als zestienjarige besefte ik dat al wat met geloof te maken had, een persoonlijk

Soms kan 'ja' zeggen tegen het onverwachte achteraf grote voldoening geven

ke keuze zou worden. Ook ik moest dus kiezen. Enkel een radicaal engagement sprak mij aan. Priester worden leek dan het meest voor de hand liggend.

- *Na twee jaar seminarie besloot u toch dat dit niet uw weg was. Liet die ervaring sporen na?*

Ik heb me die twee jaar nooit beklagd. Ze waren heel vormend. Ons groeiende geloofsinzicht ging samen met een steeds dieper veranderde geloofsbeleving. Die draad heb ik nooit doorgeknipt.

- *Vijf jaar rolde uw pen voor 'Kerk+Leven'. Maar in het jaar 2000 stond u plotseling mee aan de wieg van 'Tertio'. Wat was de opzet en wat trok u erin aan?*

De stichters wilden een eigentijds blad dat reflecteerde op de cultuur waarvan wij ten volle deel uitmaken, maar vanuit een christelijke inspiratie. Het nieuwe blad moest kort op de bal van de actualiteit kunnen spelen en een kriti-

sche houding aannemen tegenover de Kerk en vrij zijn om over politiek te berichten. 'God vinden in alles' is een kerngedachte van de ignatiaanse lekenspiritualiteit die me rond die tijd sterk begon te boeien. Zelfs in het binden van een vlecht in mijn dochters haar kun je God aanwezig weten, realiseerde ik me. Ik voelde me dan ook sterk gewonnen voor het opzet van *Tertio*.

Bovendien worstelde ik op de redactie van *Kerk+Leven* met een theologische belangstelling die ik nergens kwijt kon. In *Tertio* was er wel plaats voor langere stukken en uitgebreide analyses.

- *Die nieuwe lay-out beperkt u daar wel in. De opmaak zorgt nu voor veel kortere stukken.*

Een onderzoeksbureau analyseerde het religieuze perslandschap en kwam tot een tweevoudig besluit. Enerzijds kregen we de bevestiging dat ons blad absoluut bestaansrecht heeft en een gat in de markt vult. Anderzijds kregen we de raad meer journalistieke technieken te gebruiken.

Met te veel lange stukken zat het bladritme niet juist. Ook moesten we onze eigenheid beter uitspelen: opiniërende stukken werden

daarom letterlijk en figuurlijk naar voren gebracht, net als de rubriek *Spiritualiteit*.

De respons in andere media is positief. We worden vaker geciteerd en gecontacteerd sinds de restyling. Ook van onze lezers krijgen we goede reacties. Blijkbaar zaten die al langer te wachten op lichter verteerbare stukken. De nood blijkt een deugd: door korter te moeten schrijven, word je ook kernachtiger. De redactie won aan slagkracht en analyserend vermogen, vind ik. Toch is er in het wekelijkse dossier nog plaats om dieper in te gaan op een onderwerp. Ook in de interviewrubriek *Tête-à-tête* kunnen we eens dieper doorboren op de overtuiging van mensen.

- *Toen uw voorganger Bert Claerhout vertrok, zei hij dat hij de dagjespolitiek beu was. Ook u loopt daar niet meteen warm voor. Of toch?*

Als je weet dat ik graag veel lees en de einder aftuur naar tendensen die zich traag aftekenen, dan begrijp je wel dat het discipline en ascese van me vergt om dagelijks de kranten te volgen en bij te blijven met de waan van de dag. Ik heb dan ook aanvankelijk ge-

vraagd om de beker van deze baan aan mij voorbij te laten gaan. Uiteindelijk heb ik toch aanvaard, omdat ik geloof in het blad en omdat ik vond dat ik mijn verantwoordelijkheid moest nemen. Inmiddels denk ik dat dit een vruchtbare spanning is voor mij. Wekelijks een commentaar schrijven, dwingt je om gebeurtenissen op een rijtje te zetten en dat leidt weer tot interessante inzichten. Soms kan 'ja' zeggen tegen het onverwachte achteraf grote voldoening geven.

- *U doet uw job dus graag?*

Steeds liever zelfs. Het contact met onze losse medewerkers bezorgt me ook veel plezier. Het is opvallend hoeveel jonge mensen daarbij zijn - germanisten, romanisten, godsdienstwetenschappers, een filosoof en een jurist. Sommigen zijn niet echt gelovig, maar geboeid door het profiel van *Tertio*, als intellectueel blad dat overtuigd vanuit een christelijke inspiratie naar de wereld kijkt. „Jullie staan volop in een bepaalde traditie en gooien daarvan niets overboord,” zeggen ze dan, „maar toch ademen jullie vrijheid.”

- *Kan 'Tertio' evangeliserend zijn?*

Ik meen dat we allereerst bevestigend, versterkend en verruimend zijn voor een publiek dat al gewonnen is voor de boodschap van het evangelie. Maar als ik de gretigheid zie van onze jonge medewerkers, dan stemt me dat hoopvol dat we ook bescheiden evangeliserend kunnen zijn.

- *Wat is de sterkte van 'Kerk+Leven' volgens u?*

De structurele verankering met de kerkgemeenschap op drie niveaus is een sterke troef voor *Kerk+Leven*. Vrijwilligers doen het werk dat anders door dure commerciële krachten wordt opgevangen. Keerzijde is dat je minder vrij bent om kritisch om te gaan met het instituut Kerk en de politiek. Jullie taak is veeleer te bevoedigen.

Kennismaken met *Tertio*? Bellen naar 03/210.08.70 of surfen naar www.tertio.be. Op de website vindt u alle mogelijkheden om te abonneren evenals een lijst van de verkooppunten in Vlaanderen en Brussel.